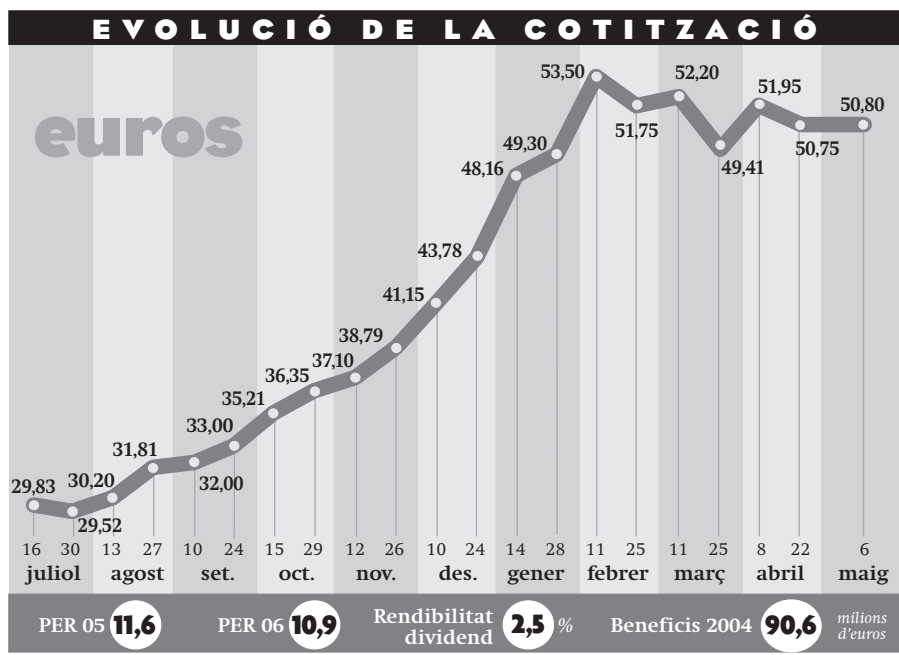

ANÀLISI BORSÀRIA

Catalana Occident

GAESCO BOLSA, SOCIETAT DE VALORS I BORSA

El grup és una de les principals asseguradores independents de l'Estat, amb 1.030 oficines i una xarxa de més de 20.600 agents

El Grup Catalana Occident és un dels principals grups asseguradors independents a nivell domèstic, amb presència arreu de l'Estat espanyol amb 1.030 oficines i una xarxa de més de 20.600 agents (el seu principal sistema de distribució).

El grup consolidat Catalana Occident està constituït per la societat matriu (Grup Catalana Occidente) i un conjunt de societats vinculades a l'activitat asseguradora, entre les quals hi ha entitats multiram -Seguros Catalana Occidente, Lepanto i Seguros Bilbao- i participacions en asseguradores especialitzades -Catoc Vida (79,2%), Cosalud (100%), Depsa (100%), Nortehispana (99,47%) i Crédito y Caución (39,35%)-. L'activitat fonamental del grup és la prestació de serveis d'assegurances dirigits a les famílies i a les petites i mitjanes empreses, encara que algunes de les seves empreses no formen part d'aquest sector, com és el cas del complex d'esquí de Vaquèira-Beret, participat directament per Catalana Occidente en un 49,49%.

La història del grup s'ha caracteritzat en els darrers anys pel notable increment de dimensió assolit a través d'un exitós procés d'adquisicions, cosa que ha portat a multiplicar per tres la facturació del grup en només sis anys. A finals de l'any 1999, va adquirir a la Caixa de Catalunya la companyia Multinacional Aseguradora, entitat especialitzada en el ram de l'automòbil, amb la qual va aconseguir un important crèdit fiscal per les fortes pèrdues acumulades per l'entitat asseguradora.

Durant l'exercici 2001, va llançar amb èxit una oferta pública d'adquisició d'accions (opa) sobre la companyia d'assegurances Lepanto, amb la qual també va adquirir el 99,47% de Nortehispana, especialitzada en el ram de decessos. Fa poc més d'un any, el mes de febrer de 2004, Catalana Occidente va dur a terme el seu darrer fitxatge destacat:

va adquirir Seguros Bilbao per 255 milions d'euros.

Les adquisicions realitzades han permès a Catalana Occidente, a més d'estendre la seva presència per la península Ibèrica, ampliar el rang de rams on és present. El ram de diversos (que inclou des d'accidents i responsabilitat civil fins a salut, decessos i crèdit i caució) és el que més va ponderar en la facturació de l'exercici 2004 amb un 31,2%, seguit del ram d'automòbils (25,8%), el ram de vida (23,3%) i el de multiriscos (16,3%). Les aportacions a plans de

pensions i fons d'inversió, si bé va representar només el 3,4% del total d'ingressos, han fet créixer de forma notable la seva contribució respecte al 2,3% de l'any 2003.

El grup assegurador ha obtingut uns bons resultats en el primer trimestre d'aquest any, continuant amb la tendència registrada durant l'exercici 2004. Els ingressos del grup, amb la integració de Seguros Bilbao a partir del febrer del 2004, van incrementar-se en un 15,3% respecte al primer trimestre de l'any passat, dels quals 513 milions d'euros procediren de

primes (amb un augment del 14,9%) i 21 milions tingueren com a origen les aportacions a plans de pensions i fons d'inversió (amb un significatiu increment del 82,8%). La millora del resultat tècnic (un 14,5% més) i la contenció de despeses han estat els principals artífexs del creixement del 25,7% del resultat net atribuïble a la societat dominant, de 26,4 milions d'euros. La ràtio combinada (aquella que relaciona les despeses, les comissions i el cost tècnic amb les primes adquirides) de les assegurances generals va millorar en el primer trimestre en 1,7 punts percentuals fins al 94,4%, amb una contribució positiva tant de les assegurances de cotxes -les quals van registrar el màxim descens (-2,9), fins al 95,4%- com de les assegurances multirisc (98,6%) o de les assegurances de diversos (91,7%).

► CREIXEMENT ORGÀNIC

Després del procés d'expansió via adquisicions experimentat en els darrers anys, els objectius actuals de Catalana Occident són concentrar-se en el creixement orgànic, així com continuar amb la millora del resultat tècnic i de l'eficiència en costos.

L'activitat de Catalana Occident presenta un biaix defensiu. El pes dels títols de renda variable en la distribució de les inversions del grup era el desembre del 2004 de tan sols el 9,3%, enfront del 56,1% que representava la renda fixa, el 12% dels dipòsits i la tresoreria i del 9,3% de la inversió en immobles. L'asseguradora, que l'any passat va celebrar el seu 140è aniversari, presenta una elevada solvència, fortalesa que es posa de manifest tant en termes de cobertura de les provisions tècniques com en l'excés del patrimoni propi no compromès.

La bona evolució operativa de la companyia ha estat reflectida per la cotització de Catalana Occident, la qual acumula una alça, des del gener del 2004, del 106%. Als preus actuals, la nostra recomanació, especialment per a aquells inversors de perfil conservador, és mantenir la inversió en el valor.

GESTIÓ EMPRESARIAL

Consum de sòl: disbauxa sense aturador (I)

MODEST GUINJOAN / JOSEP MARIA LLAURADOR

En el seu article 9, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que la Generalitat té competències exclusives sobre ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatge. És una de les competències de més calat, atès que afecta una variable fonamental per al desenvolupament de l'activitat humana, alhora que intervé sobre la plataforma en què descansen molts dels elements identitaris de qualsevol país; en el cas del nostre, tal vegada no tan important com la llengua, però Déu n'hi do!

No cal ser gaire observador: només cal anar una mica pel món per veure la progressiva i degradada imatge que està adquirint aquesta terra, que, en altre temps, hauríem dit que era un regal dels déus per la seva bellesa i varietat paisatgística. A hores d'ara, ja s'ha fet palès que, per molt que els déus ens l'hagin regalada, és només dels homes. I això es nota amb l'ocupació que se'n fa mirant als quatre punts cardinals, no pas amb ulls d'experts en gestió territorial, que no ho som, sinó de ciutadans que estimen aquesta terra.

En el nostre sistema econòmic, que descansa en el reconeixement dels drets de propietat, el sòl, la terra, és privada. És a dir, que el seu titular té drets reconeguts d'ús i de venda, però la determinació del tipus d'ús no és lliure. És competència pública establir si és rústic, si es destina a habitatge, a indústria, a carreteres, a ferrocarrils, o a altres usos. Els actors bàsics del sector

públic en aquest tema són els ajuntaments i la Generalitat: els primers fan planejament en el seu àmbit territorial de decisió i la Generalitat aprova, modifica o denega les propostes.

L'anterior president de la Generalitat va fer notables contribucions a la construcció del país, però la història segurament li passarà factura per haver dut a terme una gestió territorial de màniga ampla, a remolc de la iniciativa privada i de les demandes dels ajuntaments, tot i la resistència continguda de tècnics de gran nivell. El govern actual, malgrat petits símptomes de més sensibilitat, està actuant en la mateixa línia i, si s'arriba a una gestió més restrictiva, és molt probable que, al ritme d'ocupació que anem i al que van les aplicacions d'iniciatives legals, arribem tard.

Que el sector privat entengui el territori com una oportunitat per a encabir-hi habitatges, naus industrials, centres comercials o càmpings, és normal, perquè el sòl adquireix més valor per al seu propietari. Que els ajuntaments estiguin preocupats pel mateix, tot pen-

sant en el benestar dels seus ciutadans, en el creixement com a municipi o en el progrés econòmic, també ho és. Però és precisament per ordenar aquests impulsos que ha d'actuar la Generalitat, per dotar-los de coherència global i perquè l'ús que es faci d'aquest recurs incorpori el fet que és escàs. És semblant a les reserves de petroli, que quan s'acabin, s'acabaran; amb la diferència que segurament s'hauran desenvolupat energies alternatives. En canvi, el territori no té recanvi; quan s'ocupa, el pas resulta irreversible. De manera que, essent escàs, s'hauria de consumir amb comptagotes, que és precisament el contrari del que s'ha fet durant els últims 50 anys i, per a més desgràcia, de manera accelerada des que ens autogovernem. Mal tribut a la independència de gestió! A les set comarques que conformen la regió metropolitana de Barcelona s'ha consumit més territori després de 1980 que al llarg de tota la història anterior. El territori ocupat pel residencial dispers (habitatges unifamiliars i segones residències, fonamentalment) ja és superior al sòl industrial i residencial compacte (pobles i ciutats) junts; d'altra banda, el sòl industrial s'ha més que doblat des de 1980, gràcies en bona part als centres logístics que no paren de créixer per tot arreu. Consumida i exhausta la reserva de la regió metropolitana, ara li toca l'hora a la resta del país. Continuarem d'aquí a 15 dies.